

Dilluns 22 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 4,16-30): En aquell temps, Jesús vingué a Natzaret, on s'havia criat, i entrà, segons el seu costum, el dissabte a la sinagoga, i s'aixecà a llegir. Li fou ofert el volum del profeta Isaïes, i desenrotllant el volum trobà el lloc on estava escrit: L'Esperit del Senyor és sobre mi. Ell per a això m'ha ungit, per a evangelitzar els pobres. M'ha enviat a predicar als captius l'alliberament i als cecs la visió, per deixar els oprimits en llibertat, per predicar un any de gràcia del Senyor.

I havent enrotllat el volum, el tornà al ministre i s'assegué. I els ulls de tots en la sinagoga estaven fets en ell. I començà a dir-los: «Avui s'ha complert aquesta Escripura en les vostres orelles». I tots li rendien testimoni i es meravellaven de les paraules de gràcia que sortien de la seva boca, i deien: «¿No és aquest el fill de Josep?». I els digué: «Ben cert que em direu aquest proverbi: “Metge, cura't a tu mateix. Totes les coses que hem sentit que s'han fet a Cafarnaüm, fes-les també aquí, en la teva pàtria”». I digué: «En veritat us dic: cap profeta no és acceptat en la seva pàtria. I en veritat us dic: moltes vídues hi havia en els dies d'Elies a Israel quan es tancà el cel durant tres anys i sis mesos, quan es va produir una gran fam en tota la terra, i a cap d'elles no va ser enviat Elies, sinó a Sarepta de Sidònia a una dona vídua. I molts leprosos hi havia a Israel en temps d'Eliseu profeta, i cap d'ells no va ser purificat, sinó Naaman el Siri».

I en la sinagoga tots es van omplir d'ira sentint aquestes coses. I s'aixecaren i el tragueren fora de la ciutat, i el dugueren fins al cim de la muntanya sobre la qual la ciutat d'ells era edificada, a fi d'estimar-lo. Però ell, passant per entremig d'ells, se n'anava».

«Avui s'ha complert aquesta Escriptura en les vostres orelles»

Mn. David AMADO i Fernández
(Barcelona, Espanya)

Avui «s'ha complert aquesta Escriptura en les vostres orelles» (Lc 4,21). Amb aquestes paraules, Jesús comenta a la sinagoga de Natzaret un text del profeta Isaïes: «L'Esperit del Senyor és sobre mi. Ell per a això m'ha ungit» (Lc 4,18). Aquestes paraules tenen un sentit que sobrepassa el concret moment històric en què foren pronunciades. L'Esperit Sant habita plenament en Jesucrist, i és Ell qui l'envia als creients.

Però, a més, totes les paraules de l'Evangeli tenen una actualitat eterna. Són eternes perquè han estat pronunciades per l'Etern, i són actuals perquè Déu fa que es compleixin en tots els temps. Quan escoltem la Paraula de Déu, hem de rebre-la no com un discurs humà, sinó com una Paraula que té un poder transformador en nosaltres. Déu no parla a la nostra oïda, sinó al nostre cor. Tot el que diu està profundament ple de sentit i d'amor. La Paraula de Déu és una font inexhaurible de vida: «És més el que deixem que el que capim, tal com els assedegats que beuen en una font» (Sant Efrem). Les seves paraules surten del cor de Déu. I, d'aquest cor, del si de la Trinitat, vingué Jesús —la Paraula del Pare— als homes.

Per això, cada dia, quan escoltem l'Evangeli, hem de poder dir com Maria: «Que es faci en mi segons la teva paraula» (Lc 1,38); a la qual cosa respondrà Déu: «Avui s'ha complert aquesta Escriptura en les vostres orelles». Ara bé, per tal que la Paraula sigui eficaç en nosaltres, cal desprendre's de tot prejudici. Els contemporanis de Jesús no ho entengueren, perquè el fitaven només amb ulls humans: «¿No és aquest el fill de Josep?» (Lc 4,22). Veïen la humanitat del Crist, però no advertiren la seva divinitat. Sempre que escoltem la Paraula de Déu, més enllà de l'estil literari, de la bellesa de les expressions o de la singularitat de la situació, hem de saber que és Déu qui ens parla.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

-

«Any de gràcia va ser aquell en què, per nosaltres, Crist va ser crucificat. Va ser llavors quan ens convertirem en persones grates a Déu Pare i quan, per mitjà del Crist, vam donar fruit» (Sant Ciril d'Alexandria)

-

«La Bona Notícia és la perla preciosa de l'Evangelí. No és un objecte, és una missió. Ho sap el que experimenta “la dolça i confortadora alegria d'anunciar”» (Francesc)

-

«(...) L'economia de la salvació actua en el marc del temps, però després del seu compliment en la Pasqua de Jesús i l'efusió de l'Esperit Sant, el final de la història s'anticipa 'com en un tast' i el Regne de Déu entra en el nostre temps» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.168)